

بررسی پایایی نسخه‌ی فارسی آزمون ChIPPA جهت سنجش بازی وانمودین کودکان

نوید میرزاخانی^۱، مینو دبیری گل چین^{۲*}، دکتر مهدی رضایی^۳، سید مهدی طباطبائی^۴، مهسا دبیری گل چین^۵، دکتر کارن استگنیتسی^۶، زهرا پاشازاده^۷

۱. کارشناس ارشد کاردرمانی، مری و مدیر گروه کاردرمانی دانشکده علوم توانبخشی، مرکز تحقیقات فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران
۲. کارشناس ارشد کاردرمانی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران
۳. دکتری کاردرمانی، مری دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران
۴. کارشناس ارشد آمار زیستی، مری دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران
۵. کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۶. دکترای علوم فعالیت و برنامه‌ی درمانی، دانشکده سلامت، پژوهشی، پرستاری و علوم رفتاری، دانشگاه Deakin، استرالیا
۷. کارشناس ارشد کاردرمانی، مری گروه کاردرمانی دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

چکیده

سابقه و هدف: با توجه به نگرانی‌ها از تعیین مهارت‌های بازی کودک و بررسی با آزمون چیپا، سؤال این است که آیا این پرسشنامه پایایی دارد یا خیر؟ لذا به منظور بررسی پایایی، این تحقیق در سال ۹۴ در تهران انجام شد.

مواد و روش‌ها: پژوهش به روش توصیفی از نوع همبستگی انجام شد. ۳۱ کودک با رشد نرمال در گروه سنی ۴ تا ۶ سال از مهدکودک‌های چهار ناحیه‌ی تهران مورد مطالعه قرار گرفتند. جلسه‌ی ارزیابی توسط دوربین‌های مدار بسته ضبط شد و جلسه‌ی ارزیابی با استفاده از این ویدیو توسط آزمونگر نخست مجدداً نمرده‌ی شد. سپس آزمونگر دوم از روی همین فیلم به نمرده‌ی پرداخت. پس از دو هفته، مجدداً ارزیابی برای این کودکان انجام شد. بین نمرات به دست آمده توسط دو آزمونگر، همبستگی پیرسون محاسبه گردید.

یافته‌ها: پژوهش روی دو آزمونگر و ۳۱ کودک انجام شد. ضریب پایایی آزمونگر ۰/۹۹-۱/۹۸-۰/۹۸-۱ بود. در بخش آزمون باز آزمون همبستگی درون رده‌ای بین آیتم‌های بازی وانمودین پیچیده و تعداد جایگزینی اشیا در بخش ترکیبی و سمبولیک بین ۰/۸۶ تا ۰/۹۹ بود. آزمون ویکاگسون روی تعداد جایگزینی اشیا تخلیق قراردادی و مقادیر تعداد اعمال تقليدی نشان داد که نمرات تعداد اعمال تقليدی سمبولیک و تعداد جایگزینی اشیا تخلیق قراردادی در آزمون و بازآزمون تفاوت چندانی نداشتند اما نمرات تعداد اعمال تقليدی تخلیق قراردادی و ترکیبی در بازآزمون نسبت به آزمون افت داشتند.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد که چیپا پایایی کافی را برای ارزیابی بازی وانمودین دارد. لذا بکارگیری آن توصیه می‌شود.

وازگان کلیدی: آزمون، بازی وانمودین خود انگیخته، کودک، سنجش پایایی

لطفاً به این مقاله به صورت زیر استناد نمایید:

Mirzakhani N, Dabiri Golchin M, Rezaee M, Tabatabaei SM, Dabiri Golchin M, Stagnitti K, Pashazadeh Z. Reliability of Persian version of ChIPPA for pretend play assessment in children. Pejouhandeh 2016;21(2):87-92.

فیزیکی، رشدی، یادگیری و حرکتی دارند، متفاوت از کودکان عادی بازی می‌کنند (۱). نخستین بار Stagnitti در سال ۲۰۰۷ ChIPPA را در استرالیا منتشر کرد. ChIPPA به خوبی گستره‌ی بازی را برای ارزیابی مشخص می‌کند (۱). همچنین آغاز خودانگیخته‌ی بازی را می‌سنجد که نشان‌دهنده‌ی توانایی کودک در تطابقات عملکردی بدون

مقدمه

یکی از نگرانی‌ها و دغدغه‌ها در کودکان برآورد توانمندی‌های بازی آنهاست (۱). کودکانی که اختلالات

*نویسنده مسؤول مکاتبات: مینو دبیری گل چین؛ کارشناس ارشد کاردرمانی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران؛ پست الکترونیک: minodabiri@yahoo.com

مطالعات در زمینه‌ی بازی در دهه‌های اخیر بیشتر مورد توجه کاردمانگران قرار گرفته است. Reilly در این زمینه پیشگام بود و بازی را راهی برای تسلط بر محیط توسط کودکان می‌دانست که برای رشد مهارت‌ها در بزرگسالی مفید و موثر است. دیگر کاردمانگران چون Parham Lindquist و Mack نیز تئوری‌هایی با دیدگاه کاردمانی مطرح کردند اما شاید تأثیرگذارترین تئوری‌ها، توسط Bundy مطرح شد و با تعریف بازی طلبي (Playfulness) دیدگاه جدیدی را ایجاد کرد.

این ارزیابی می‌تواند اختلالات بازی کودکان را تشخیص دهد و تفسیری از این اختلالات مرتبط با رشد کودک ارایه دهد. یک ابزار استاندارد مناسب برای محیط بالینی می‌تواند شکاف موجود برای ارزیابی‌های در دسترس کاردمانگران را پر کند. ما نیاز به ابزاری معتبر در کاردمانی داریم که بازی را به عنوان ابزاری برای بررسی سایر مهارت‌ها به کار نگیرند و به ChIPPA خود بازی را ارزیابی کنند (۱). آزمون

می‌تواند ما را برای نیل به این اهداف یاری کند.

در یک مرور نظاممند (systematic review) که روی ابزارهای بازی موجود و روایی و پایابی آنها انجام شد، آزمون ChIPPA به عنوان آزمونی که بیشترین پایابی را دارد، معرفی شد. در ضمن، ChIPPA تنها آزمونی بود که در زمان ۳۰ دقیقه، پایابی آزمون- بازآزمون مناسبی داشت (۱۱).

با توجه به مطالب ذکر شده، در این پژوهش نسخه‌ی فارسی تست ChIPPA مورد مطالعه‌ی پایابی آزمونگر، بین دو آزمونگر و آزمون باز آزمون قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت مقطعی و از نوع همبستگی انجام شد. مطالعه‌ی پایابی آزمون ChIPPA بر روی ۳۱ کودک تهرانی از مهد کودک‌های شمال، جنوب، شرق و غرب تهران انجام شد. این کودکان از ۴ تا ۵ سال ۱۱ ماه سن داشتند و هیچ گونه اختلال جسمی و روانی نداشتند و مربیان مهد کودک و والدینشان هیچ نگرانی از بابت یادگیری این کودکان نداشتند. آزمون ChIPPA برای کودکان ۳ تا ۷ سال و ۱۱ ماهه طراحی شده است، اما با توجه به تفاوت نمرات بین گروه کودکان ۳ ساله و ۴ ساله و نیز پیشرفت ناگهانی نمرات بازی در سنین پیش از مدرسه (۶ و ۷ سال) نمونه‌ی مطالعه‌ی حاضر، از سنین میانه انتخاب شدند تا تأثیرات رشد، در بازآزمون به حداقل برسد.

همایت و نظارت یک بزرگتر است (۲). ChIPPA ابزار و مجموعه‌ای مشخص دارد که به لحاظ جنسیتی خنثی است و با شرایطی یکسان کودکان را می‌سنجد و امکان مقایسه را بین کودکان مختلف افزایش می‌دهد (۳). استفاده از وسائل نیز از پیش تعیین شده تأثیر محیط را بر بازی کاهش می‌دهد (۴). نکته‌ی دیگر وجود منبعی استاندارد و هنجار شده است که بتوان کودکان را با دامنه‌ی طبیعی در آن مقایسه کرد. با استفاده از این نوع آزمون‌ها می‌توانیم نمره‌ی کودک را به دست آوریم و با جمعیت نرمال مقایسه کنیم. همچنین پیشرفت‌های کودک در گذر زمان مشخص می‌شود. از آن گذشته، چنین ابزاری می‌تواند اطلاعاتی در زمینه‌ی بازی کودکان به ما بدهد که برای اهداف پژوهشی مفید است (۵). آزمون ChIPPA به تنهایی از تمام این مزایا برخوردار است (۱). وجود چنین آزمونی برای سنجش بازی وانمودین کودکان در ایران کاملاً ضروری است. لذا در این مطالعه، پایابی آزمون سنجیده شده است.

متأسفانه علیرغم اهمیت این حیطه، در حال حاضر هیچ آزمون روا و پایابی برای ارزیابی بازی‌های وانمودین در ایران وجود ندارد. این در حالی است که ChIPPA آزمونی برای ارزیابی بازی‌های وانمودین خود انگیخته است که برای کودکان ۳ تا ۷ سال و یازده ماهه طراحی شده است و بیشترین مراجعات به کلینیک‌های کاردمانی در چنین سنینی دیده می‌شود. روایی استنتاجی (hemzman) آزمون ChIPPA با «ارزیابی میلر Miller Assessment for predeictive (Preschoolers validity)» و نیز روایی پیش‌بینی کننده‌ی (validity) آن مورد پژوهش قرار گرفته است و هردو نشان‌دهنده‌ی روایی بالای آزمون ChIPPA بوده‌اند (۶، ۷). همچنین روایی محتوایی و ظاهری آن در ایران آزموده شده و به اثبات رسیده است (۸). گفتنی است ChIPPA در چند کشور از جمله استرالیا، برباد و فنلاند مورد مطالعه‌ی روایی و پایابی قرار گرفته است (۷، ۹، ۱۰).

روایی صوری و محتوایی آزمون ChIPPA در ایران، پیشتر سنجیده شده و مورد تأیید قرار گرفته است. در این مطالعه در طی روند ترجمه که با شیوه‌ی استاندارد آزمون بین‌المللی سنجش کیفیت زندگی صورت گرفته، آیتم‌های پرسشنامه مطابق با فرهنگ ایرانی تغییر کرده‌اند برای مثال عروسک سگ جایگزین خوک شده و داستان شنگول و منگول جایگزین داستان محبوبی در استرالیا شده است (۸).

نامتعارف و سازمان نیافته‌ای چون جعبه‌ی کفش و چند تکه سنگ وجود دارد. این مجموعه برای کودکان ۳ ساله متفاوت با مجموعه‌ای است که برای کودکان ۷/۱۱-۴ ساله ساخته شده است. در این مطالعه از ابزار مورد استفاده برای کودکان ۴-۷/۱۱ ساله استفاده شده است. این دو مجموعه در دو بازه‌ی زمانی ۱۵ دقیقه‌ای در اختیار کودک قرار می‌گیرد و کودک در مجموع ۳۰ دقیقه به بازی می‌پردازد. هر بازه ۱۵ دقیقه‌ای به سه بخش ۵ دقیقه‌ای تقسیم می‌شود که به دقت با کرونومتر اندازه‌گیری می‌شود. ۵ دقیقه‌ی اول کودک مشغول بازی می‌شود و آزمونگر هیچ مداخله با راهنمایی ارایه نمی‌دهد. تنها اسباب بازی‌های را در اختیار کودک قرار می‌دهد و او را تشویق به بازی می‌کند. این قاعده تا پایان ارزیابی پارچاست. در ۵ دقیقه‌ی میانی، آزمونگر به صورت تصادفی ۵ عملکرد را به کودک نشان می‌دهد، بدون این که قصه‌ای بسازد. این اعمال برای سنجش نمرات تقليدی کودک به کار می‌روند و از پیش تعیین شده‌اند. مثالی از این اعمال تکان دادن دست عروسک است. در ۵ دقیقه‌ی پایانی هر مجموعه، ارائه‌ی الگوها توسط آزمونگر قطع می‌شود و گسترش بازی توسط کودک ارزیابی می‌شود.

از هر مجموعه‌ی بازی، سه نمره‌ی اصلی به دست می‌آید که مجموع نمره‌ی دو بخش ارزیابی به ما نمرات ترکیبی را می‌دهد. نمرات به دست آمده عبارتند از PEPA که نمره‌ی بازی و اندیشه‌ی پیچیده است، NIA که تعداد اعمال تقليدی توسط کودک است و NOS که تعداد جانشین‌سازی شیء توسط کودک را می‌سنجد. هر یک از این نمرات در بخش تخیلی قراردادی، نمادین و ترکیبی گزارش می‌شوند و جمعاً ۹ متغیر خواهیم داشت (۱۳).

یافته‌ها

در این پژوهش ۳۱ کودک ۴ تا ۶ ساله شرکت کردند که ۱۶ نفر آنها پسر و ۱۵ نفر دختر بودند. ۹ نمره در هر بار بررسی کودکان ثبت شد. مقادیر ICC در جدول شماره‌ی ۱ آمده و حداقل $r=0.68$ و حداقل $I=1$ به دست آمد. ضمناً این یافته‌ها تعمیم‌پذیری داشتند (۱۴-P). نتایج آزمون ویلکاگسون نیز در جدول شماره‌ی ۲ آمده است.

بحث

پژوهش نشان داد آزمون ChIPPA در یک آزمونگر و نیز بین دو آزمونگر، پایایی لازم را داشته است.

در این مطالعه از روش نمونه‌گیری دو مرحله‌ای تصادفی استفاده شد. در مرحله‌ی اول و برای انتخاب تصادفی خوش‌های، لیستی از مهدکودک‌های شهر تهران تهیه نموده سپس از هر ناحیه (شمال، جنوب، شرق و غرب) یک مهدکودک دولتی به صورت تصادفی انتخاب و نمونه‌ها به صورت سیستماتیک و تصادفی منظم از این مهدکودک‌های منتخب به صورت تصادفی انتخاب شدند. برای این منظور در هر مهدکودک لیست کودکان واحد شرایط مطالعه تهیه شده و این تعداد بر میزان نمونه‌ای که از آن مهدکودک گرفتیم، تقسیم شد تا میزان K به دست آید. سپس کودکان با توجه به میزان K به صورت تصادفی انتخاب شدند و در صورت داشتن معیارهای لازم برای ورود به مطالعه، رضایت‌نامه از والدین این کودکان جهت شرکت در پژوهش به صورت کتبی گرفته شد.

سپس این کودکان مورد ارزیابی با آزمون ChIPPA قرار گرفتند. در حین انجام ارزیابی، تصاویر ویدیویی با دوربین مداربسته واقع در مهدکودک ثبت می‌شد و پژوهشگر متعدد به بازبینی ویدوها در داخل مرکز، و عدم ضبط و خروج آن از مهد کودک شد. پس از انجام ارزیابی عملی اولیه، این فیلم‌های ویدیویی توسط آزمونگر اول و نیز آزمونگر دوم مجدداً نمره‌دهی شد و نمرات حاصل از ارزیابی ویدیویی با نمرات حاصل از ارزیابی اولیه مقایسه شد. جهت بررسی پایایی آزمون- بازآزمون نیز، پس از دو هفته، آزمونگر اول مجدداً به ارزیابی کودکان پرداخت و نمرات بازی آنها را ثبت نمود.

برای سنجش پایایی آزمونگر و بین دو آزمونگر از نمرات ضریب همبستگی درون رده‌ای (ICC) که شیوه‌ای مناسب جهت سنجش پایایی است، استفاده شد. برای سنجش پایایی آزمون- بازآزمون نیز برای کلیه‌ی نمرات NIA و PEPA نمادین و ترکیبی از سنجش ICC استفاده شد و برای سنجش پایایی نمرات NOS تخیلی قراردادی و کلیه‌ی نمرات A نمادین ویلکاگسون استفاده شد. علت استفاده از این آزمون در این بخش، وفور مقادیر صفر در داده‌ها بود که می‌تواند در صورت استفاده از ICC بر نمرات تأثیر منفی بگذارد (۱۲).

"آزمون ارزیابی بازی و نمادین خود انگیخته" آزمونی هنجار مرجع و استاندارد است که برای کودکان ۳ تا ۷ سال و ۱۱ ماهه طراحی شده است. این ابزار شامل دو مجموعه‌ی اسباب بازی برای بازی‌های تخیلی قراردادی و بازی‌های نمادین است. مجموعه‌ی اسباب بازی‌های تخیلی قراردادی شامل مجموعه‌ی مزرعه و حیوانات آن به انضمام دو عروسک است. در مجموعه‌ی بازی‌های نمادین اسباب بازی‌های

جدول ۱. ضریب همبستگی درون رده‌ای (n=۳۱) ICC.

NOS ترکیبی	NOS سمبولیک	NOS تخیلی قراردادی	NIA ترکیبی	NIA سمبولیک	NIA تخیلی قراردادی	PEPA ترکیبی	PEPA سمبولیک	PEPA تخیلی قراردادی	ICC	پایایی آزمونگر پایایی بین
۰/۹۹۸	۰/۹۹۸	۱	۱	۱	۱	۰/۹۹۸	۱	۰/۹۹۵	ICC	پایایی آزمونگر پایایی بین
۰/۹۹۸	۰/۹۹۸	۱	۱	۱	۱	۰/۹۹۵	۰/۹۹۵	۰/۹۸۴	ICC	دو آزمونگر پایایی آزمون
۰/۹۶۶	۰/۹۶۶					۰/۸۶۵	۰/۸۲۶	۰/۸۸۵	ICC	بازآزمون

جدول ۲. تفاوت نمرات آزمون و بازآزمون در بخش تقليید و جايگزيني اشيای قراردادی.

تعداد	شرح	آزمون و بازآزمون
^a ۱۴	کاهش نمره	
^b ۱	افزایش نمره	نمرات NIA تخیلی قراردادی
^c ۱۶	عدم تغییر	
۳۱	کل	
^a ۶	کاهش نمره	
^b ۱	افزایش نمره	نمرات NIA سمبولیک
^c ۲۴	عدم تغییر	
۳۱	کل	
^a ۱۷	کاهش نمره	
^b ۲	افزایش نمره	نمرات NIA ترکیبی
^c ۱۲	عدم تغییر	
۳۱	کل	
^a ۳	کاهش نمره	
^b ۰	افزایش نمره	NOS تخیلی قراردادی
^c ۲۸	عدم تغییر	
۳۱	کل	

a: تعداد بازآزمون کمتر از آزمون شده است. b: تعداد بازآزمون بیشتر از آزمون شده است. c: تعداد آزمون و بازآزمون برابر است.

به پایایی ChIPPA در برزیل، نتایج متفاوت بود. در این پژوهش همبستگی درون رده‌ای از ۰/۱۳ تا ۰/۷۶ بود که کمترین مقدار مربوط به PEPA تخیلی قراردادی با مقدار ۰/۶۷-۰/۱۳ بود. البته در این قسمت مقدار p-value ۰/۱۳-۰/۰۷۶ بود. لذا می‌توان از این مقدار چشم پوشید و آن را خطا دانست؛ همان‌طور که نویسنده علت آن را مشکل در زبان انگلیسی و یادگیری نمره‌دهی ChIPPA عنوان می‌کند. بیشترین مقدار همبستگی در NOS تخیلی قراردادی بوده است (۹).

در تحقیق حاضر بیشترین همبستگی در بخش پایایی آزمونگر مربوط به PEPA سمبولیک، نمرات NIA و NOS تخیلی قراردادی بود. در مطالعه‌ای که در برزیل صورت گرفت، نمرات همبستگی درون رده‌ای برای پایایی آزمونگر بین ۰/۹۲-۱ بود که با نتیجه‌های این پژوهش همسو است. در پژوهش ذکر شده نیز بیشترین توافق مربوط به نمره‌ی NOS و NIA تخیلی قراردادی بود (۹).

بیشترین پایایی بین دو آزمونگر نمرات مربوط به کلیه‌ی نمرات NIA و NOS تخیلی قراردادی بود. در پژوهش مربوط

برمی دارد و در جواب تراپیست دست تکان می دهد. با گذشت زمان تست و درگیر نشدن تراپیست در بازی، کودک متوجه می شود که تراپیست قصد همبازی شدن با اوی را ندارد و دیگر اعمال تقليدی را تکرار نمی کند. لذا نمرات اوی به نمرات نرمال نزدیکتر می شود. البته استگنیتی ذکر کرده است که در کودکان طبیعی، اگر نمره NIA صفر نباشد، تنها حرکت تقليدی که در آنها دیده می شود همین تکان دادن دست عروسک است و می توان آن را به عنوان یک پاسخ اجتماعی تعریف کرد، اما به هر حال نمره همبازی تقليدی آن نیز باید شمرده شود.^(۱۴)

در بخش همسانی درونی نیز آلفای کرونباخ محاسبه شد که ۰/۷۵۲ به دست آمد، که نشان دهنده همسانی درونی مناسب آزمون ChIPPA است.

از جمله محدودیت های مطالعه می توان به مشکل دسترسی به مهدکودک های دارای دوربین های مداربسته اشاره کرد. همچنین در این پژوهش تنها به مهدکودک های دولتی مراجعه شد. از جنبه های مثبت این پژوهش می توان به استفاده از آزمون ChIPPA که آزمونی معتبر در سطح جهانی است اشاره کرد. داشتن حجم نمونه کافی و استفاده از دو شیوه آماری از دیگر مزیت های این پژوهش است.

با توجه به نتایج به دست آمده، آزمون ارزیابی بازی وانمودین خودانگیخته کودک از پایایی آزمونگر و بین دو آزمونگر بسیار خوبی برخوردار است. آزمون چیپا برای نمرات PEPA و NOS سمبولیک و تخیلی قراردادی، پایایی متوسط تا خوبی دارد و برای نمرات NIA تخیلی قراردادی و ترکیبی پایایی ضعیف است.

به هر جهت ChIPPA آزمونی مناسب جهت سنجش نمرات بازی کودکان و پیش بینی وضعیت تحصیلی آنها در آینده می باشد که پایایی مناسبی هم دارد و می توان با کمک آن، مشکلات بازی در کودکان را تشخیص داد و نیز برنامه هی درمانی مشخصی تدوین نمود. لذا علاوه بر تأثیر تشخیصی، می تواند به نوشتن برنامه هی درمانی کودک نیز کمک کند. جهت هنگاریابی آزمون، مطالعات بیشتری توصیه می گردد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش بر اساس طرح پژوهشی با کد ۵۵۹۳ و با حمایت دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شهرید بهشتی به انجام رسیده است. بدین وسیله از حمایت های بی شائبه دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شهرید بهشتی قدردانی می گردد.

در مطالعه دیگری که استگنیتی در استرالیا انجام داد، مقادیر نمرات kappa برای پایایی بین دو آزمونگر محاسبه شد که بین ۰/۹۶-۱ به دست آمد. تفاوت این مطالعه با مطالعه استرالیا در آموزش دیده بودن و متخصص بودن آزمونگران بود. در این مطالعه پایایی بین سه آزمونگر سنجیده شد^(۷). نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر با نتایج این پژوهش همسو است.

در پایایی آزمون- بازآزمون، کمترین نمره مربوط به NOS تخیلی قراردادی و بیشترین نمره مربوط به NOS سمبولیک و ترکیبی بود. آزمون ویلکاگسون روی NIA تخیلی قراردادی و مقادیر NIA نشان داد که نمرات NIA سمبولیک و NOS تخیلی قراردادی در آزمون و بازآزمون تفاوت چندانی نداشتند، اما نمرات NIA تخیلی قراردادی و ترکیبی در بازآزمون نسبت به آزمون افت داشتند. در مطالعه استگنیتی که پایایی آزمون و بازآزمون را سنجید، نمره های NOS و NIA ویلکاگسون تفاوتی را نشان نداد، هرچند نمرات NIA و NOS تخیلی قراردادی کمترین همبستگی را نشان دادند. نمره های PEPA ترکیبی با حداقل میزان ۰/۸۴ ثابت ترین نمره های پژوهش استگنیتی بود و در این پژوهش مقدار همبستگی NOS PEPA ترکیبی با حداقل میزان ۰/۸۶۵ محاسبه شد اما مقادیر ترکیبی و سمبولیک ثبات بیشتری در آزمون و بازآزمون دارند. طبق بحثی که استگنیتی در مقاله ای خود می کند، علت تفاوت نمره های NOS در آزمون و بازآزمون تفاوتی است که بین موضوعات بازی دیده می شود و نمره های جایگزینی اشیا نیز تا حدود زیادی وابسته به موضوعات بازی است؛ همچنین کودکان در فاصله های دو هفته ای بین دو تست با هم صحبت کرده بودند و این در موضوع بازی های آنها تأثیر گذاشته بود^(۱۲). آنچه در این مطالعه دیده شد، تفاوت نمرات NIA بود. بیشتر کودکان در بازآزمون، بازی و نیز الگوها تقليدی را به خاطر داشتند؛ گو اینکه در دفعه ای اول ارائه های الگوها، در ست بازی های تخیلی قراردادی، نمرات اعمال تقليدی کودکان ایرانی به صورت میانگین ۰/۹۳ بود. این در حالی است که نمره های نرمال NIA صفر است. اما می بینیم که میانگین این نمرات در اعمال تقليدی سمبولیک به ۰/۱۴ می رسد و در بازآزمون میانگین به ۰/۰۶ می رسد که به نمره های نرمال نزدیکتر است. چنین استنباط می شود که در دفعه ای نخست با ارائه های الگوها، کودک گمان می کند تراپیست قصد بازی با او را دارد و هنگامی که عروسک جدید وارد بازی می شود و هر یک از اعمال تقليدی را انجام می دهد (مثلاً دست تکان می دهد)، کودک برای وارد شدن به بازی عروسک خود را

REFERENCES

1. Stagnitti K. Understanding play: The implications for play assessment. Austr Occup Ther J 2004;51:3-12.
2. Power TR, J. Cognitive assessment of preschool play using the symbolic play test. In: C. Schaefer KGAS, editor. Play Diagnosis and Assessment. New York: NY: John Wiley & Sons Inc.; 1991. p. 87-111.
3. RR Fewell, MP Glick. Observing play: An appropriate process for learning and assessment. Infant Young Child 1993;5:35-43.
4. Stagnitti K, Rodger, S, Clarke J. Determining gender-neutral toys for assessment of preschool children's imaginative play. Austr Occup Ther J 1997;44:119-31.
5. Unsworth C. measuring the outcome of occupational therapy: Tools and resources. Austr Occup Ther J 2000;47:147-58.
6. Stagnitti K, Lewis FM. Quality of pre-school children's pretend play and subsequent development of semantic organization and narrative re-telling skills. Int J Speech Lang Pathol 2015;17(2):148-58.
7. stagnitti K, Unsworth C, Rodger S. development of an assessment to identify play behaviours that discriminate between the play of typical preschoolers and preschoolers with pre-academic problems. Can J Occup Ther 2000;67(5):291.
8. Mirzakhani N, Dabiri Golchin M, Rezaee M, Tabatabaei M,et al. Translation,face and content validity of child initiated pretend play assessment. Sci J Rehabil Med 2016;(1)5:21-30
9. Pfeifer LI, Queiroz MA, Santos JL, Stagnitti KE. Cross-cultural adaptation and reliability of child-initiated pretend play assessment (ChIPPA). Can J Occup Ther 2011;78(3):187-95.
10. Hiekkaranta L, Nieminen S, Saari H. ChIPPA-arvointimenetelmän soveltuvuus suomalaisille lapsille. San Diego: Academic Press; 2010.
11. Feldt K. Occupational therapy play assessments: reliability, validity, and practicality: A systematic literature review. ProQuest LLC2009.
12. stagnitti K, Unsworth C. The test-retest reliability of the child-initiated pretend play assessment. Am J Occup Ther 2004;58:93-9.
13. Stagnitti K. The Child-Initiated Pretend Play Assessment manual and kit. Melbourne, Vic.: Co-ordinates Publications. 2007.
14. Reilly M. Play as exploratory learning: Beverly Hills: Sage Publications; 1974.